

Αθήνα 3 / 1 / 2020

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σκηνοθέτης μιας ακόμη τραγωδίας ο Λαυρεντιάδης, κομπάρσος ή από μηχανής Θεός Κυβέρνηση και αντιπολίτευση....

Οι αθέμιτες, καταχρηστικές και αποκρουστικές πρακτικές του Λαυρέντη Λαυρεντιάδη συνεχίζονται και κλιμακώνονται...

Πόσο καιρό ακόμη θα τον παρακολουθούμε να σκηνοθετεί μία παράλογη και άνευ προηγουμένου τραγωδία διαρκείας σε βάρος των εργαζομένων, της Ελληνικής οικονομίας, του Έλληνα φορολογούμενου.

Πόσο καιρό ακόμη θα τον αφήνουμε να διαχειρίζεται πλημμελώς με όρους ανυπαρξίας ή να «πειραματίζεται» με την ασφάλεια των εγκαταστάσεων δημιουργώντας κινδύνους για τους εργαζόμενους, τους κατοίκους, τη γύρω περιοχή και το οικοσύστημά της.

Ποιος είναι τέλος πάντων ο Λαυρέντης Λαυρεντιάδης και απολαμβάνει μόνιμη και διαχρονική ασυλία από την Ελληνική Πολιτεία.

Ποιος είναι ο Λαυρέντης Λαυρεντιάδης που η Εκκλησία έχει ανοίξει την αγκαλιά της και τον περιθάλλει με στοργή. Όχι σαν το «απολωλός πρόβατο» αλλά σαν ευεργέτη.

Ποιος είναι ο Λαυρέντης Λαυρεντιάδης που δέχονται τις χορηγίες του αθλητικοί σύλλογοι και πολιτιστικοί σύλλογοι που υποτίθεται προάγουν μια διαφορετική κουλτούρα και νοοτροπία, τεχνάσματα που παραπέμπουν σε άλλου είδους «οργανώσεις», χρήματα που αποκτήθηκαν σε «περίεργο φόντο», χρήματα πληρωμένα με αίμα.

Και σε κάθε περίπτωση ο έχων τους δύο χιτώνες να δίνει το έναν αλλά ο συγκεκριμένος χρωστά 10 χιτώνες, δίνει τον έναν και μεθοδεύει να του χαρίσουν τα χρέη για τους άλλους εννιά...

Αλήθεια, πώς είναι δυνατόν ένας επιχειρηματίας που παρουσιάζει την επιχείρησή του υπερχρεωμένη ζητώντας ρυθμίσεις και χαριστικές πράξεις, ταυτόχρονα να είναι μέγας χορηγός για την έξωθεν καλή μαρτυρία και τη δημιουργία Συμμάχων στο διαρκές έγκλημά του.

Όλοι γνωρίζουν ότι πρόκειται για έναν διακινητή του μαύρου χρήματος που απέκτησε συναλλασσόμενος με ένα σάπιο τραπεζικό σύστημα, με ένα σάπιο

χρηματιστηριακό κατεστημένο, με ένα άρρωστο και εξαρτημένο μέρος του πολιτικού συστήματος πολλών κομματικών-ιδεολογικών αποχρώσεων.

Κι όλα αυτά σε μια Ελλάδα του παρελθόντος, που αυτές οι λογικές, αυτές οι διαπλοκές και αυτά τα αρπακτικά υπήρξαν ένας από τους βασικότερους λόγους για τους οποίους η Πατρίδα μας οδηγήθηκε στα Μνημόνια και οι Έλληνες εργαζόμενοι κλήθηκαν να πληρώσουν ξανά και ξανά το «μάρμαρο» της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Μετά, λοιπόν, τη δεκαετή Εθνική περιπέτεια, στη διάρκεια της οποίας αναλογιστήκαμε πολλά και αναθεωρήσαμε περισσότερο, κανείς δεν θα περίμενε τα γνωστά «κόλπα» του Λαυρεντιάδη να συνεχίσουν να βρίσκουν «πεδίο εφαρμογής»...

Η σημερινή Κυβέρνηση που κατηγορούσε την προηγούμενη για προνομιακές σχέσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, προεξέχοντος του γνωστού και μη εξαιρετέου Πετσίτη, με το συγκεκριμένο επιχειρηματία οφείλει να αντιδράσει άμεσα αντί να τηρεί σιγή ιχθύος.

Μπροστά στα τεκταινόμενα των Λιπασμάτων δεν μπορεί κανείς να παραμείνει απλός θεατής, η «σταύρωση» 134 εργαζομένων –και μάλιστα τις ημέρες της Γέννησης– δεν χωρεί ούτε συγχωρεί «Πόντιους Πιλάτους». Δεν χρειάζεται να προκύψει νέος «Πετσίτης» με άλλο χρώμα... για να κινητοποιούμαστε.

Οι παρεμβάσεις και αντιδράσεις του Υπουργού Εργασίας καθώς και των Υπουργείων Οικονομίας και Οικονομικών επιβάλλεται να είναι άμεση, έπρεπε να είχε ήδη καταγραφεί.

Η λύση που πρέπει να δοθεί θα αφορά το σύνολο των εργαζομένων που απασχολούνται στις εγκαταστάσεις των λιπασμάτων ανεξάρτητα ποια «μάσκα» φορά η εταιρεία που υπέγραψαν σύμβαση.

Οι προσλήψεις δεν πρέπει να γίνονται για την υποκατάσταση υφιστάμενων θέσεων εργασίας με εξαιρετικά δυσμενέστερους όρους, αλλά να καλύπτουν υπαρκτές ανάγκες, ανάγκες που υπάρχουν και θα υπάρξουν σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό αν ο Λαυρεντιάδης σταματήσει να βλέπει μια σημαντική και δυναμική επιχείρηση με αναπτυξιακή προοπτική ως «τσόχα» ή να τη διοικεί με τακτικές «μπλόφας».

Η «γέννηση» παρένθετων εταιρειών που ξεπετιούνται σαν μανιτάρια στον έναν και μοναδικό χώρο του εργοστασίου των Λιπασμάτων έχει ως μοναδικό στόχο την απαλοιφή ή –στην «χειρότερη» για το Λαυρεντιάδη περίπτωση– το γενναίο κούρεμα των χρεών της μητρικής.

Τέτοιες αθέμιτες πρακτικές, όπως και η ακραία καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων απαιτείται να ενεργοποιήσουν, δίχως άλλη αναβολή, τα αντανάκλαστικά της Κυβέρνησης και των αρμόδιων θεσμών.

Επίσης, ο κίνδυνος για σοβαρό ατύχημα παραμονεύει καθημερινά όταν σε μια βαριά βιομηχανία το σύνολο του προσωπικού ανακυκλώνεται και βρίσκεται με ανασφαλείς συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Επιτέλους επιβάλλεται να μπει ένα τέλος σε αυτήν την αυθαιρεσία που έχει και πολλά ποδάρια και πολλά κεφάλια και ενδεχομένως και πολλά στόματα...

Ένα τέλος αρχής γεννωμένης από την σύγκλιση Τριμερούς στο Υπουργείο Εργασίας με όλες τις παρένθετες εταιρείες που λειτουργούν και δραστηριοποιούνται στο χώρο και τις εγκαταστάσεις των ΒΦΛ στην Νέα Καρβάλη.(όλες αυτές που ιδρύθηκαν για συγκάλυψη και όχι για ανάπτυξη).

Μια Τριμερή με επείγον χαρακτήρα που θα έπρεπε να είχε ξεκινήσει χθες... αν το Υπουργείο δεν κωλυσιεργούσε με περίεργο τρόπο....

Το Υπουργείο Εργασίας δεν μπορεί να παρακολουθεί ως θεατής την καταστρατήγηση των εργατικών δικαιωμάτων.

Επιτέλους ο καθένας πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες που του αναλογούν.

Γραμματεία Τύπου Ο.Ε.Χ.Β.Ε.